

ת"פ 34173/10/12 - מדינת ישראל נגד דוד ריינשטיין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 34173-10-12 מדינת ישראל נ' ריינשטיין

בפני בעניין: כב' השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י המחלקה לחקירות
שוטרים

המאשימה

נגד

דוד ריינשטיין ע"י עו"ד ראובן טקו

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות תקיפה ואיומים.

על פי עובדות הכרעת הדין, הנאשם שימש שוטר בתחנת מעלה אדומים. ביום 19.12.11 בשעות הבוקר היה הנאשם במשמרת סיוור, באיזור שבין חיזמה למישור אדומים. הנאשם עצר הניידת בה נהג בצד הכביש באופן שחייב נהגים אחרים לעקוף אותה והדבר גרם לעומס תנועה. אותה העת עבר בכביש המתלונן, מורה במקצועו, אשר נסע לעבודתו באבו דיס עם שניים מילדיו ותלמידים שלו. המתלונן עקף את הניידת של הנאשם באותו הרגע בו החל הנאשם בנסיעה והסיט רכבו על מנת להמנע מפגיעה בניידת.

הנאשם נסע אחרי המתלונן, הפעיל סירנה וכרז לו לעצור. המתלונן סבר כי הקריאות במערכת הכריזה אינן מיועדות אליו, ועל כן לא עצר. הנאשם נצמד עם הניידת למכוניתו של המתלונן, באופן אשר גרם למתלונן לסטות מהכביש ולרדת לשוליים, שם עצר. הנאשם עצר הניידת לפני מכוניתו של המתלונן יצא ממנה ופנה לעבר מכוניתו של המתלונן. המתלונן סבר כי הנאשם מבקש לבדוק את מסמכי הרישוי שלו ועל כן הכין המסמכים ופתח את חלון הרכב. כאשר הגיע הנאשם אל המתלונן הוא חבט בפניו במכת אגרוף, תפס אותו בצוארו ואמר לו שהוא "נהג זבל". לאחר מכן אמר למתלונן שהוא רוצה "לזיין" אותו אבל יש לו עצור בניידת ואיים עליו שהוא יזכור אותו ושאם יעז לעבור פעם נוספת באותו כביש, ילדיו יבכו עליו. לאחר מכן דחף את המתלונן בפניו ועזב את המקום.

את כל אלה עשה הנאשם לעיני ילדיו של המתלונן ותלמידיו שהיו עמו במכונית.

עמדות הצדדים

ב"כ מאשימה שמה דגש על חומרת מעשי הנאשם, לאור כך שבוצעו על ידי איש משטרה במדים, על הפגיעה במתלונן ובתדמיתה של המשטרה ועל הצורך להרתיע שוטרים מלנהוג באלימות כלפי אזרחים. לאור אלה טענה שמתחם העונש ההולם הוא בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד מאסר קצר בפועל ועתרה להשית על הנאשם ששה חודשי מאסר

עמוד 1

שירוצו בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שלא נגרמה למתלונן חבלה ממשית כתוצאה מארוע, אלא סימנים בלבד. כן התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר פוטר מהמשטרה בשל הארוע וקודם לכן חווה נזק כלכלי כבד בשל שריפת ביתו, עליו לא קיבל פיצוי מחברת הביטוח. לאור אלה, ביקש להשית על הנאשם עונש של מאסר מותנה בלבד.

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשיו של הנאשם נמדדת בשני מישורים, המעשה והעושה:

ראשית, המעשה: הנאשם תקף באלימות נהג אחר ללא כל התגרות מצדו. גם אם אצא מהנחה שהמתלונן עקף הניידת בה נסע הנאשם בחוסר זהירות, בעת שזה החל בנסיעה, ואין לפני בסיס לקביעה כזו, בודאי שאין הדבר קרוב להצדיק תגובה אלימה.

התנהגות דומה לזו של הנאשם (אם כי חמורה במידה ניכרת), כונתה בפי בית המשפט המחוזי מרכז בשם **"טרור בכיש"**. ביטוי זה הולם מאוד את המקרה שלפני. נפסק:

"בא כוח המערערים ביקש לשכנענו כי אין מדובר ב"טרור בכיש" וכי הביטוי בו נקט בית משפט קמא, החמיר עם המערערים יתר על המידה. הטענה מקוממת ומוטב היה אלמלא הועלתה. ההתנהגות המתוארת של המערערים מהווה, ללא ספק, "טרור בכיש" והיא ראויה לכל גינוי, הוקעה והחמרה בענישתם של המערערים. (עפ"ג 37842-07-12, אהרוני נ' מדינית ישראל).

אם בכך לא די, הנאשם תקף המתלונן ואיים עליו לנגד עיני ילדיו ותלמידיו שהיו עמו. הדבר משווה למעשה חומרה עודפת, שכן מעבר לכאב הפיזי והפחד, יש בכך השפלת אדם לנגד עיני ילדים ונערים, אשר הוא אמור לשמש להם דוגמה ומופת. המתלונן ביטא זאת בצורה ברורה בעדותו לפני: **"הרגשתי שהכבוד שלי בריצפה במיוחד מול הילדים שלי ומול תלמידים שאותם אני מלמד"** (ע' 12 למטה).

בעיני, ההשפלה והפגיעה הנפשית אותן ספג המתלונן חמורות בהרבה מהפגיעה הגופנית. כאב גופני נשכח מהר. השפלה ופגיעה נפשית מלוות את הקרבן עת ארוכה. בעת שהעיד המתלונן, ניכרו עליו באופן ברור הכאב וההשפלה שזכרון הארוע עורר בו, גם בחלוף למעלה משנתיים מאז קרותו.

שנית, העושה: הנאשם היה בעת המעשה שוטר במשטרת ישראל ועבר העבירות בזמן עבודתו, כשהוא לובש מדים וחמוש בנשק. הדבר משווה למעשיו חומרה יתרה, שכן שינה מאזן הכוחות בינו ובין המתלונן מקצה לקצה ושם את הנאשם בעמדת כוח מובהקת כלפי המתלונן. המתלונן עצר מכוניתו, משום שסבר שהנאשם ניגש אלו במסגרת תפקידו. מאותה סיבה גם נשאר לשבת בכיסאו ופתח החלון. מעדות המתלונן גם ברור פחדו להגיב לאלימות אותה הפעיל עליו שוטר חמוש.

התנהגות הנאשם עומדת בניגוד לכל הערכים אותם אמור שוטר לייצג ועליהם אמור הוא להגן והיא משחירה פניה של משטרת ישראל כולה ומשווה לה תדמית של ארגון אלים וכוחני.

נתון מחמיר נוסף הוא העובדה שבשונה ממקרים אחרים בהם שוטר תוקף אזרח, אין מדובר כאן בארוע שהתפתח אגב

פעילות משטרתית, או בשימוש בכח שלא לצורך. הנאשם נהג כאחרון בריוני הכביש, עצר את רכבו של המתלונן מיוזמתו ומיד תקף אותו, ללא כל התגרות מצדו של המתלונן ומבלי שהיה לו כל ענין לברר עמו. המדובר בהתנהגות בריונית לשמה.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל וכן פיצוי למתלונן.

נסיבות אשר אינן קשורות בעבירה

הנאשם יליד 1965. אין לחובתו הרשעות קודמות.

לזכותו זקפתי עברו הנקי.

לחובתו זקפתי העובדה שלא קיבל אחריות למעשיו ולא הביע עליהם חרטה. אין חולק, כי זכותו של נאשם לעמוד על חפותו ולעמוד על כך שהמאשימה תוכיח אשמתו ולא אחמיר עמו בשל כך. עם זאת, לא אקל עמו כשם שמקל בית בית משפט עם נאשם אשר מודה ומביע חרטה.

אני ער לכך, כי הנאשם פוטר מעבודתו במשטרה בעקבות הארוע. אין צריך לומר, כי מדובר בתוצאה הכרחית ומתבקשת של מעשי הנאשם, אשר הוכיח כי אינו ראוי לשמש שוטר. עם זאת, לא ניתן להתעלם מנתון זה, אשר מהווה במידה מסוימת עונש על המעשה.

כן אני ער לכך שביתו של הנאשם נשרף. ב"כ הנאשם ראה לנכון לשתף בית המשפט בכך שקיים חשד כי מדובר במעשה מכוון מצדו של הנאשם - ועל כן התקשיתי לתת לנתון זה משקל ממשי.

לאור כל אלה, מן הדין היה להשית על הנאשם עונש הנמצא במרכזו של מתחם העונש ההולם, קרי מאסר בפועל לריצוי ממש. עם זאת, המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות. לאחר לבטים, לא ראיתי לחרוג לחומרה מעמדת המאשימה. כן ראיתי להשית על הנאשם פיצוי משמעותי למתלונן.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ששה חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בעבודות שירות. הממונה על עבודות השירות יקבע מועד התיצבות לתחילת ריצוי העונש אשר יחול לאחר יום 19.10.14 ויודיע המועד לבית המשפט עד ליום 1.10.14. החלטה בדבר מועד תחילת ריצוי העונש תתקבל ללא קיום דיון והצדדים יקבלו הודעה על כך.

ב. חודשיים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מהיום.

ג. פיצוי למתלונן מנצור עקארי, עד תביעה מס' 1, בסך 10,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 15.10.14. המאשימה תעביר פרטי חשבון בנק של המתלונן למזכירות עד ליום 1.10.14.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.